

**Referința
publicației**

EA-6/03 M: 2013

**Document EA
pentru Recunoaşterea
Verificatorilor
în aplicarea
Directivei EU ETS**

SCOP

Acest document a fost elaborat de către un grup de lucru aflat sub îndrumarea Comitetului de Certificare al European Co-operation for Accreditation (EA) pentru a facilita o abordare armonizată a recunoaşterii verificatorilor aflați sub Directiva EU ETS 2003/87/EC inclusiv a amendamentelor, Regulamentul (UE) pentru Monitorizare și Raportare nr. 601/2012 și Regulamentul (UE) pentru Acreditare și Verificare nr. 600/2012.

Colectivul de autori

Aceast document a fost elaborat de un grup de lucru al Comitetului de Certificare EA.

Limba oficială

Publicația poate fi tradusă în alte limbi după necesități. Versiunea în limba engleză este versiunea definitivă.

Drepturi de autor

Drepturile de autor pentru acest text sunt deținute de EA. Nu este permisă copierea textului în scopul revânzării.

Informații suplimentare

Pentru informații suplimentare referitoare la această publicație, puteți contacta membrul național al EA sau Președintele Comitetului de Certificare.

Pentru informații actualizate, vă rugăm să verificați site-ul EA: <http://www.european-accreditation.org>

Categorie: Documente procedurale pentru Membri
EA-6/03 este un document obligatoriu.

Data aprobării: 19 Noiembrie 2013

Data implementării: Imediat

Acest document trebuie implementat pentru toate activitățile de verificare aferente perioadei de comercializare începând cu 1 ianuarie 2013.

Perioadă de tranziție: Nu există perioadă de tranziție

Traducerea din limba engleză:
ing. Daniela Ionescu, ing. Liliana Teodorescu și ing. Lăcrămioara Tudor

Declarația RENAR

RENAR are permisiunea EA pentru traducerea în limba română și publicarea pe pagina WEB a prezentului document.

RENAR recunoaște și respectă drepturile de autor ale EA și solicită utilizatorilor acestui document să nu-l folosească în alt mod sau în alte scopuri decât este stipulat la cap. „Drepturi de autor”.

În situația în care, între părțile interesate, apar divergențe de interpretare a prevederilor prezentului document, datorate traducerii, definitivă este varianta în limba engleză a documentului. Documentul este publicat pe pagina WEB a RENAR, www.renar.ro, împreună cu varianta originală în limba engleză.

CUVÂNT ÎNAINTE

Acest document a fost elaborat de către un grup de lucru aflat sub îndrumarea Comitetului de Certificare al European Co-operation for Accreditation (EA) pentru a facilita o abordare armonizată a acreditării verificatorilor pentru conformare cu EN ISO 14065 - *Gaze cu efect de seră. Cerințe pentru organismele care efectuează validarea și verificarea emisiilor gazelor cu efect de seră, pentru utilizarea în acreditare sau în alte forme de recunoaștere* în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2012 *privind acreditarea și verificarea (AVR) pentru recunoașterea organismelor de verificare aflate sub Directiva EU ETS 2003/87/EC a Parlamentului European și a Consiliului*.

Documentul a fost structurat în concordanță cu conținutul și numerotarea din EN ISO 14065 - *Gaze cu efect de seră. Cerințe pentru organismele care efectuează validarea și verificarea emisiilor gazelor cu efect de seră, pentru utilizarea în acreditare sau în alte forme de recunoaștere*.

Documentul trebuie utilizat de către organismele naționale de acreditare care evaluează și acreditează verificatori exprimând demonstrarea oficială a competenței și a independenței lor de a desfășura verificarea în conformitate cu cerințele specificate în EN ISO 14065 *Gaze cu efect de seră. Cerințe pentru organismele care efectuează validarea și verificarea emisiilor gazelor cu efect de seră, pentru utilizarea în acreditare sau în alte forme de recunoaștere și AVR*.

Termenul „trebuie” este utilizat în acest document pentru a indica acele prevederi care, reflectând cerințele Directivei EU ETS, AVR și ale Regulamentului pentru Monitorizare și Raportare (MRR), sunt obligatorii. Termenul „ar trebui” este utilizat pentru a indica îndrumarea care, deși neobligatorie, este prevăzută ca mijloc recunoscut de îndeplinire a cerințelor, cum este cazul Documentelor de Orientare (Ghiduri) publicate de Comisia Europeană.

Documentele de Orientare și formatele cadru (template-uri) elaborate de Comisie ar trebui utilizate, deși nu au statut legal, deoarece sunt considerate ca mijloace recunoscute pentru îndeplinirea cerințelor din AVR, precum și ca instrumente importante pentru atingerea și asigurarea armonizării.

Verificatorii ale căror sisteme nu urmăresc acest document sau Documentele de Orientare și formatele cadru elaborate de Comisie, din orice punct de vedere, vor fi eligibili pentru acreditare dacă aceștia pot demonstra că îndeplinesc cerințele într-o modalitate echivalentă. Aceasta nu înseamnă exceptarea verficatorului de a îndeplini cerințele din EN ISO 14065 și AVR.

CUPRINS

1. INTRODUCERE	7
2. REFERINȚE NORMATIVE.....	7
3. TERMENI ȘI DEFINIȚII.....	8
4. PRINCIPII.....	8
5. CERINȚE GENERALE.....	8
5.1 Statut legal.....	9
5.2 Probleme legale și contractuale	9
5.3 Angajament referitor la conducere și management	9
5.4 Imparțialitate	9
5.4.1 Angajament referitor la imparțialitate	9
5.4.2 Evitarea conflictului de interese	9
5.4.3 Mecanism pentru supravegherea imparțialității.....	9
5.5 Răspundere juridică și financiară	10
6. COMPETENȚE	10
6.1 Management și personal	10
6.2 Competența personalului.....	10
6.2.1 Monitorizarea performanței.....	11
6.3 Distribuirea personalului.....	11
6.3.1 General	11
6.3.2 Cunoștințele echipei de validare sau verificare	12
6.3.3 Expertiza tehnică a echipei de validare sau verificare	12
6.3.4 Expertiza echipei de validare sau verificare privind auditarea datelor și informațiilor	12
6.3.5 Competențele specifice ale echipei de validare a proiectului GES.....	12
6.3.6 Competențele specifice ale echipei de verificare a proiectului GES...	13
6.3.7 Competențele specific ale conducătorului echipei de validare sau verificare	13
6.4 Utilizarea validatorilor sau verificatorilor subcontractați	13
6.5 Înregistrări referitoare la personal.....	13
6.6 Externalizare	13
7 COMUNICARE ȘI ÎNREGISTRĂRI.....	13
7.1 Informații furnizate unui client sau unei părți responsabile	13

7.2	Comunicarea responsabilităților unui client sau părții responsabile ...	13
7.3	Confidențialitate	13
7.4	Informații accesibile public	13
7.5	Înregistrări.....	14
8	PROCESUL DE VERIFICARE SAU VALIDARE.....	14
8.1	Generalități	14
8.2	Angajament preliminar.....	14
8.2.1	Imparțialitate.....	14
8.2.2	Competență	15
8.2.3	Acord	15
8.2.4	Numirea conducătorului echipei.....	15
8.3	Abordare	15
8.3.1	Selectarea echipei de validare sau verificare	15
8.3.2	Comunicarea cu clientul sau partea responsabilă	15
8.3.3	Planificare	16
8.4	Validarea sau verificarea.....	20
8.5	Analiza și emiterea raportului de validare sau verificare.....	23
8.6	Înregistrări.....	25
8.7	Informații descoperite după emiterea declarației de validare sau verificare	25
9.	APELURI.....	25
10.	RECLAMAȚII.....	25
11.	VALIDĂRI SAU VERIFICĂRI SPECIALE	25
12.	SISTEM DE MANAGEMENT	25
	ANEXA A - IMPARȚIALITATE ȘI INDEPENDENȚĂ (NORMATIVĂ)	27
	ANEXA B - PLAN DE VERIFICARE – DETALII (NORMATIVĂ)	28
	ANEXA C - EFORTUL DE VERIFICARE LA VERIFICĂRI REPETATE (INFORMATIVĂ).....	32
	ANEXA D - FACTORII DE LUAT ÎN CONSIDERARE PENTRU ALOCAREA TIMPULUI ȘI EȘANTIONAREA DATELOR (NORMATIVĂ)	34
	ANEXA E – INEXACTITĂȚI ȘI NECONFORMITĂȚI (INFORMATIVĂ).....	36
	ANEXA F - REFERINȚE (INFORMATIVĂ)	39

1. INTRODUCERE

Acest document trebuie utilizat de către organismele de acreditare pentru evaluarea verificatorilor care verifică rapoarte anuale de emisii și rapoartele de date tonă-kilometru înainte de a fi înaintate către Autoritățile Competente relevante, în conformitate cu Directiva 2003/87/EC și amendamentele și MRR.

Obiectivul acestui document este să promoveze o abordare armonizată consecventă între organismele de acreditare care utilizează criteriile pentru și evaluarea verificatorilor care verifică rapoartele anuale de emisii EU ETS și rapoartele de date tonă-kilometru.

Acest Document EA trebuie utilizat de către organismele de acreditare pentru a evalua conformarea verificatorului cu Anexa V a Directivei 2003/87/EC și amendamentele, și cu AVR, dar acest document furnizează, de asemenea verificatorilor, informații privind modul în care se realizează verificarea rapoartelor de emisii și a rapoartelor de date tonă-kilometru, precum și a verificărilor rapoartelor pentru colectarea datelor și a rapoartelor metodologice pentru NIMs (Măsurii Naționale pentru Implementare). Verificatorii care doresc să verifice date în organizații care intră sub incidența art. 10a al Directivei EU ETS (de ex. verificări necesare pentru a susține schimbări în alocare), trebuie acreditați conform EN ISO 14065, iar domeniul lor va include domeniul 98. Aceștia pot să solicite acreditarea activităților de verificare în domeniul 98 numai pentru grupa de activități (de la 1 la 9 și 12), care este inclusă în domeniul lor de acreditare activitate.

Verificarea unui raport de emisii sau a unui raport de date tonă-kilometru reprezintă o funcție de audit tehnic legată mai mult de auditurile de date și informații decât de auditarea sistemelor de management. Natura acestei activități necesită măsuri de protecție transparente și independente pe parcursul tuturor etapelor planificării și furnizării angajamentului de verificare.

Structura acestui document urmărește numerotarea clauzelor din EN ISO 14065. Pentru clauzele la care nu există niciun text suplimentar se va înțelege că nu există cerințe suplimentare sau ghiduri/documente de orientare care să se refere la ceea ce este deja prevăzut în EN ISO 14065 și alte documente aplicabile, inclusiv AVR, Documente ale Comisiei și IAF MD 6.

Se va înțelege că cerințele din EN ISO 14065 și AVR sunt aplicate chiar dacă acestea nu sunt repetate în acest document.

2. REFERINȚE NORMATIVE

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

3. TERMENI ȘI DEFINIȚII

Pentru scopurile acestui Document EA și ale Anexelor, trebuie să se aplice definițiile din Directiva EU ETS, AVR și MRR, precum și următoarele definiții:

- a) ‘Directiva EU ETS’ reprezintă Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 Octombrie 2003, care stabilește o schemă pentru comercializarea cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și care amendează Directiva Consiliului 96/61/CE, așa cum a fost amendată de Directiva 2008/101/CE și Directiva 2009/29/CE.
- b) ‘EGD I’ reprezintă Ghid Explicativ nr. 1 pentru aplicarea AVR elaborat de Comisia Europeană
- c) ‘Instalație’ este definită conform art. 3 (e) a Directivei 2003/87/CE
- d) ‘KGN II (1-n)’ reprezintă Note pentru ghiduri cheie, elaborate de Comisia Europeană
- e) ‘Regulamentul pentru Registru’ reprezintă Regulamentul Comisiei (CE) nr. 389/2013 din 2 mai 2013 de creare a registrului Uniunii în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Deciziile nr. 280/2004/CE și nr. 406/2009/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 920/2010 și (UE) nr. 1193/2011
- f) ‘Raport de verificare’ reprezintă raportul de verificare externă solicitat operatorului pentru a-l transmite împreună cu raportul anual de emisii sau cu raportul de date tonă-kilometru, așa cum se specifică la secțiunea 8.4-6.
- g) ‘Verificator’ reprezintă o persoană juridică sau o altă entitate juridică care desfășoară activități de verificare în baza AVR.
- h) ‘Validat’ – termen utilizat în Anexa V punctul 3 a Directivei EU ETS - În acest context, acesta se va citi ca ‘verificat’.

4. PRINCIPII

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

5. CERINȚE GENERALE

Structura organizațională a verficatorului și procedurile sale pentru asigurarea calității trebuie să fie definite astfel încât să stea la baza integrității, independenței și imparțialității verficatorului și ale activităților sale.

5.1 Statut legal

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

5.2 Probleme legale și contractuale

Raportul de verificare trebuie emis de către un verificator acreditat care are un contract cu operatorul sau operatorul de aeronave.

5.3 Angajament referitor la conducere și management

Verificatorul trebuie să identifice managementul de la cel mai înalt nivel (de ex. persoană, grup, comitet) care are în totalitate autoritatea și responsabilitatea pentru schimbul de informații cu autoritățile competente și organismele naționale de acreditare.

5.4 Imparțialitate

5.4.1 Angajament referitor la imparțialitate

Verificatorul trebuie să acționeze imparțial, să fie independent și să evite conflictele de interese inacceptabile în conformitate cu cerințele Anexei A din acest document, precum și cu cerințele art. 42 din AVR.

5.4.2 Evitarea conflictului de interese

Faptul că verificatorul utilizează pentru activitățile de verificare personal despre care se știe că a furnizat organizației aflate sub evaluare servicii de consultanță, asistență în domeniul tehnologic sau orice asistență tehnică trebuie considerat ca fiind o amenințare pentru imparțialitate.

Dacă verificatorul angajează personal care a furnizat anterior unui client consultanță sau asistență tehnică, dar nu în domeniul raportării emisiilor de gaze cu efect de seră, verificatorul trebuie să poată demonstra, pe baza unei evaluări a riscului pentru imparțialitate și prin implementarea controalelor corespunzătoare care să demonstreze minimizarea riscului pentru orice conflict de interese, că verificatorul poate desfășura procesul de verificare pentru acel client fără a-și compromite imparțialitatea.

Raționamentul, justificarea și controalele trebuie documentate în totalitate de la caz la caz.

5.4.3 Mecanism pentru supravegherea imparțialității

O modalitate obișnuită pentru a îndeplini această cerință este de a stabili un comitet. Dacă se alege o altă soluție, aceasta trebuie justificată.

Indiferent de calea aleasă pentru mecanismul de supraveghere a imparțialității, verificatorul ar trebui să se asigure că persoanele sau programul pentru această supraveghere este sau sunt:

1. suficient de competente și imparțiale pentru a supraveghea procedurile și acțiunile verificatorului care să-i asigure funcționarea imparțială;
2. capabile să aibă acces la suficiente informații care să facă posibilă supravegherea;
3. informate corespunzător cu privire la sarcinile lor;
4. raportate clar constatările cu privire la această supraveghere.

5.5 Răspundere juridică și financiară

Verificatorul trebuie să demonstreze că, din punct de vedere juridic, sunt acoperite informațiile inclusiv riscurile asociate activităților de verificare EU ETS, astfel cum au fost prezentate și discutate cu societatea sa de asigurare. Cu toate acestea, Organismul Național de Acreditare nu decide asupra nivelului asigurării sau rezervelor.

6. COMPETENȚE

6.1 Management și personal

Verificatorul trebuie să-și stabilească criteriile de competență în ceea ce privește cerințele pentru cunoștințe și abilități pentru întregul personal care are responsabilități legate de managementul și efectuarea tuturor activităților de verificare.

Pentru întregul personal implicat în activități de verificare, verificatorul trebuie să stabilească metoda pentru evaluarea competenței acestuia față de criteriile de competență stabilite și trebuie să mențină înregistrări care să demonstreze cum o persoană a demonstrat atingerea competenței unui evaluator competent.

Experiența, calificările și instruirile nu demonstrează că o persoană este competentă, prin ele însele, dar oferă căi potențiale pentru a dobândi competență și sunt utile ca și cerințe prealabile.

Pentru auditorii principali EU ETS și auditorii EU ETS, verificatorul trebuie, înainte ca o persoană să fie declarată competentă, să utilizeze un evaluator competent care să monitorizeze, pe amplasament, auditoriul principal EU ETS și auditorul EU ETS.

Procesul de competență ar trebui să ia în considerare Ghidul Comisiei Europene KGN II.7 *Competența verificatorilor*.

6.2 Competența personalului

Verificatorul trebuie să fie capabil să demonstreze înțelegerea și abilitatea tehnică de a gestiona activitatea de verificare EU ETS pentru o grupă de activități pentru care oferă servicii acreditate. De aceea, cerințele referitoare

la competență, pentru înțelegere și abilitate tehnică, includ demonstrarea cunoștințelor tehnice a cerințelor pentru verificare, domeniile în conformitate cu Anexa 1 din AVR, inclusiv orice parametri de proces ai unei singure industrii, tehnici de testare, aranjamente privind măsurarea/ monitorizarea, metodologii de calcul și cerințe legislative relevante etc.

Restricțiile care afectează competența individului și astfel abilitatea de a prelua în totalitate o sarcină ar trebui înregistrate. Aceasta ar trebui să includă, de exemplu, un domeniu restrictiv de activitate, și atunci când este necesar, orice alte aranjamente suplimentare cerute, de ex. suport din partea unui expert tehnic sau etape intermediare de aprobare specificate aplicabile, etc.

La intervale regulate, verificatorul trebuie să-și revizuiască procesul de competență pentru a se asigura că, criteriile îndeplinesc cerințele și de a efectua orice modificare sau orice alt subiect care ar putea fi identificat cu privire la stabilirea criteriilor de competență ca un rezultat al procesului de monitorizare.

6.2.1 Monitorizarea performanței

Întregul personal, implicat în procesul de verificare, va fi supus monitorizării performanței în scopul confirmării competenței. Frecvența monitorizării trebuie să fie anuală. Verificatorul trebuie să stabilească cele mai potrivite mijloace de monitorizare aplicabile sarcinilor/responsabilităților avute și riscurile de rezultate nesatisfăcătoare care să influențeze opinia finală de verificare. Aceasta trebuie să includă o monitorizare inițială pe teren pentru auditorii EU ETS, auditorii principali și experți ca parte a procesului de calificare, conform art. 35 (6).

Frecvența minimă pentru monitorizarea pe teren nu trebuie să fie mai mare de 3 ani.

Evaluatorul competent trebuie să aibă cel puțin aceeași competență cu auditorul principal EU ETS și să aibă cunoștințe solide referitoare la procesele de evaluare a competenței verificatorului.

În plus, verificatorul trebuie să desfășoare un proces de formare continuă pentru a se asigura că auditorii principali EU ETS/auditorii și întregul personal implicat sunt informații asupra oricăror schimbări referitoare la standarde, regulamente, ghiduri relevante și alte cerințe legale (europene și naționale), după caz.

6.3 Distribuirea personalului

6.3.1 General

Verificatorul trebuie să mențină o documentație suficientă pentru a furniza dovezi obiective privind selectarea și gestionarea echipei.

Când echipa cuprinde mai mult de un membru, auditorul principal EU ETS trebuie să se asigure că responsabilitățile specifice au fost repartizate/atribuite personalului competent pentru acele responsabilități.

6.3.2 Cunoștințele echipei de validare sau verificare

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

6.3.3 Expertiza tehnică a echipei de validare sau verificare

Pentru un verificator, criteriile de competență într-un domeniu tehnic ar trebui să reflecte aspectele menționate în Ghidul Comisiei Europene, KGN II.7, dacă este relevant, și mai mult, să includă cel puțin cunoștințe referitoare la următoarele aspecte:

1. Pentru domeniul 98 "Alte activități în baza articolului 10a al Directivei 2003/87/CE", AVR 600/2012, Anexa 1.

Deoarece acest tip de activitate apare ca domeniu în grupele de activitate de la 1 la 9 și 12, verificatorul trebuie să se asigure că orice echipă de verificare numită în acest scop:

- i. deține toate competențele în conformitate cu domeniul relevant (de la 1 la 9 și 12), așa cum este prevăzut în art. 35 – 39 din AVR;
- ii. poate demonstra cunoașterea în detaliu a Deciziei Comisiei 2011/278 (CIM), inclusiv documentele de orientare/ghidurile privind metodologia armonizată pentru alocarea cu titlu gratuit pentru EU ETS post 2012;
- iii. poate demonstra cunoștințe detaliate referitoare la o instalație destinată exploatării în condiții normale, întreținerii, ciclului obișnuit de producție, intensității emisiilor materiilor prime și utilizării tipice a capacității în sectorul respectiv în comparație cu informațiile dintr-un sector specific;
- iv. are abilitatea de a evalua dacă se aplică eficiența energetică sau eficiența GES și dacă tehnicile de reducere sunt de ultimă generație.

6.3.4 Expertiza echipei de validare sau verificare privind auditarea datelor și informațiilor

Criteriile de competență pentru auditarea datelor și informațiilor ar trebui să reflecte aspectele menționate în Ghidul Comisiei Europene, KGN II.7.

6.3.5 Competențele specifice ale echipei de validare a proiectului GES

Nu se aplică.

6.3.6 Competențele specifice ale echipei de verificare a proiectului GES

Nu se aplică.

6.3.7 Competențele specific ale conducătorului echipei de validare sau verificare

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

6.4 Utilizarea validatorilor sau verificatorilor subcontractați

Cerințele din EN ISO 14065, clauza 6.4, se aplică și pentru experții externi.

6.5 Înregistrări referitoare la personal

Înregistrările referitoare la personal trebuie să indice competența fiecărei persoane pentru diferite activități de verificare, inclusiv referitoare la grupa de activități, așa cum este stabilit în Anexa I a AVR.

6.6 Externalizare

Accreditarea în conformitate cu EN ISO 14065 pentru un domeniu de verificare relevant conform Anexa I din AVR, de către un organism național de acreditare, în baza Regulamentului (UE) nr. 765/2008/CE, este una din modalitățile de îndeplinire a cerinței de a furniza dovada de independență de către organismul externalizat.

7 COMUNICARE ȘI ÎNREGISTRĂRI

7.1 Informații furnizate unui client sau unei părți responsabile

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

7.2 Comunicarea responsabilităților unui client sau părții responsabile

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

7.3 Confidențialitate

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

7.4 Informații accesibile public

Verificatorul trebuie să documenteze, să actualizeze la intervale regulate de timp și să facă disponibile prin publicații, mediu electronic sau orice alte mijloace sau la cerere, următoarele:

1. informații referitoare la acreditarea (acreditările) sub care operează verificatorul;

2. o descriere a procesului de verificare, inclusiv reguli și proceduri pentru emiterea sau refuzarea unui raport de verificare.

7.5 Înregistrări

Verificatorul trebuie să păstreze înregistrări pentru o perioadă de cel puțin 10 ani după terminarea ciclului anual de verificare. Aceasta se aplică și în situația în care nu a mai fost efectuată nici o verificare ulterioară.

8 PROCESUL DE VERIFICARE SAU VALIDARE

8.1 Generalități

Verificatorul trebuie să deruleze procesul de verificare a emisiilor sau a rapoartelor tonă-kilometru pentru fiecare instalație sau operator de aeronave pentru care trebuie verificat un raport de către un verificator. Eșantionarea în cadrul unui grup de instalații sau operatori de aeronave, nu este permisă dacă acesta nu furnizează dovezi suficiente și corespunzătoare referitoare la emiterea unui raport de verificare la nivelul unei instalații sau operator de aeronave.

Procesul de verificare este un proces iterativ care trebuie să includă toate etapele conform cerințelor cap. II în AVR. Toate etapele sunt interconectate; constatările din timpul procesului de verificare putând conduce la necesitatea ca un verificator să adapteze una sau mai multe etape ale procesului de verificare.

8.2 Angajament preliminar

Evaluarea riscurilor implicate pentru verificator (risc pentru afacere)

Verificatorul trebuie să efectueze o evaluare a riscurilor pentru care desfășoară activitatea în conformitate cu cerințele. Această evaluare a riscului pentru afacere trebuie să fie documentată complet. Evaluarea ar trebui să arate dacă verificatorul a identificat riscurile pentru afacere induse prin contract și dacă a dezvoltat o abordare a activității prin care să se asigure că domeniul activității de verificare și timpul alocat sunt în concordanță cu riscurile identificate. Abordarea trebuie documentată.

Informații necesare

Verificatorul trebuie să se asigure că operatorul i-a furnizat suficiente informații pe baza cărora poate fi confirmat domeniul și obiectivele stabilite prin contractul de verificare, art. 10 din AVR.

Verificatorul trebuie să păstreze dovezi documentate ale proceselor din etapa angajamentului preliminar.

8.2.1 Imparțialitate

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

8.2.2 Competență

Analiza necesarului de competență și confirmarea resurselor trebuie să includă și evaluatorul tehnic independent.

Trebuie păstrate înregistrări care să demonstreze că pentru fiecare contract de verificare a fost efectuată o analiză a competenței și că a fost selectată o echipă de verificare competentă.

8.2.3 Acord

8.2.3-1 Analiza ofertei

Înainte de transmiterea ofertei către un client, aceasta ar trebui analizată intern și aprobată de personal competent.

8.2.3-2 Condiții contractuale pentru verificare

Verificatorul ar trebui să specifice într-o manieră clară și transparentă condițiile pentru verificare.

Verificatorul trebuie să solicite clientului să furnizeze toate informațiile și datele relevante care să-i permită să efectueze activitățile de verificare.

Verificatorul trebuie să solicite clientului să permită NAB să asiste activitățile de verificare.

În contractul de verificare, verificatorul trebuie să ceară clientului:

1. să facă toate aranjamentele necesare pentru a desfășura verificarea și evaluarea la fața locului, inclusiv prevederi referitoare la examinarea documentației și acces în toate zonele relevante, înregistrări și personal în concordanță cu domeniul verificării și pentru soluționarea reclamațiilor;
2. să se asigure că raportul de verificare sau orice parte a acestuia nu este utilizată într-o manieră înșelătoare; și
3. un angajament privind punerea la dispoziție a tuturor datelor și informațiilor necesare, relevante pentru verificare.

8.2.4 Numirea conducătorului echipei

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

8.3 Abordare

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

8.3.1 Selectarea echipei de validare sau verificare

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

8.3.2 Comunicarea cu clientul sau partea responsabilă

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

8.3.3 Planificare

8.3.3-1 Alocarea de timp

Verificatorul trebuie să determine perioada necesară de timp alocată pentru fiecare angajament de verificare menționat și trebuie să-și justifice și să înregistreze decizia. Alocarea perioadei de timp trebuie să fie înregistrată în documentația internă de verificare. Orice modificare a numărului de zile ca urmare a negocierii cu operatorul sau operatorul de aeronave trebuie să fie înregistrată și justificată. Orice modificare a numărului de zile ca rezultat a constatărilor din timpul analizei strategice, analizei de risc sau implementării planului de verificare trebuie înregistrată și justificată.

De asemenea, la determinarea perioadei de timp alocate, verificatorul trebuie să ia în considerare faptul că verificarea va include actualizarea anuală a analizei incertitudinii, dacă pentru o instalație se aplică metoda alternativă prevăzută la art. 22 din MRR.

Informații suplimentare privind determinarea factorilor pentru stabilirea perioadei de timp alocate se regăsesc în Anexa D.

Activitățile de verificare ar trebui planificate astfel încât să fie timp suficient care:

1. să permită verificatorului să desfășoare toate activitățile de verificare;
2. să permită operatorului sau operatorului de aeronave să trateze subiectele identificate de verificator dacă este nevoie;
3. să facă posibilă redactarea raportului de verificare și transmiterea acestuia de către operator sau operator de aeronave către autoritatea competentă până la 31 martie a fiecărui an sau mai devreme, dacă este cerut de Autoritatea Competentă; și
4. să permită verificatorului să elaboreze și să finalizeze documentația internă de verificare, raportarea și revizuirea.

8.3.3-2 Analiza strategică

Analiza strategică furnizează verificatorului elementele de bază pentru efectuarea analizei de risc și a planului de verificare.

Înainte de a efectua analiza strategică, verificatorul trebuie să solicite operatorului sau operatorului de aeronave să-i furnizeze informațiile menționate în AVR, art. 10 (1).

Analiza strategică trebuie să ia în considerare informațiile prevăzute la art. 11 din AVR, precum și următoarele date de intrare:

1. sistemul de control al unei instalații sau operator de aeronave care constă din:
 - a. o evaluare a riscului efectuată de un operator sau un operator de aeronave pentru a identifica riscurile inerente și riscurile de control în fluxul de date de activitate care ar putea conduce la

inexactități materiale în raportul anual al emisiilor sau raportul tonă-kilometru și neconformitățile față de planul de monitorizare aprobat, de autorizație, unde este cazul, și neconformarea cu MRR;

- b. activitățile de control care micșorează riscurile identificate, inclusiv asigurarea calității echipamentelor de măsurare și tehnologiei informatice utilizate, reexaminarea internă a datelor raportate, procese externalizate, corecțiile și acțiunile corective și înregistrările și documentația.
2. pentru aviație – punerea la dispoziție și complexitatea procedurilor suplimentare cerute prin planul de monitorizare în conformitate cu MRR, Anexa 1 (2);
3. dacă în determinarea factorilor de activitate specifică, conform art. 30 din MRR, au fost utilizate laboratoare acreditate sau laboratoare neacreditate.
4. existența unui mediu de control și/sau a unui sistem de management de mediu/sistem de audit conform EN ISO 14001/EMAS, EN ISO 9001 sau un sistem echivalent care acoperă managementul datelor relevante referitoare la GES și sistemul de înregistrare.
5. mediul organizațional inclusiv structura organizației care administrează sistemele operaționale, menținere și contabilizare a datelor din care provin informațiile referitoare la emisii sau datele tonă-kilometru;
6. pragul de semnificație cerut a fi aplicat;
7. disponibilitatea informațiilor din bazele de date, inclusiv cele de la Eurocontrol, de la alte organizații similare și de la operator și necesitatea vizitelor pe teren în vederea verificării activității de achiziție și gestionare a datelor;
8. actualizarea anuală a analizei de incertitudine în cazul aplicării pentru instalații a metodei alternative conform art. 22 din MRR;
9. pentru emisiile anuale din aviație, dacă este cazul abordarea operatorilor considerați emițători de talie redusă conform art. 54.

Procesul de verificare nu ar trebui să demareze până când verificatorul nu a obținut și evaluat suficiente informații relevante pe care să se bazeze analiza strategică.

8.3.3-2-1 Rezultatele și documentația pentru analiza strategică

Analiza strategică ar trebui să ia în considerare toate datele de intrare menționate mai sus și ulterior să aplice instrumentele convenționale de analiză strategică cum este evaluarea punctelor tari/punctelor slabe pentru a identifica probleme și îngrijorări.

Concluzia din analiza strategică, inclusiv comentariile despre datele de intrare listate mai sus, furnizează informații și date de intrare eficace pentru:

1. analiza riscului;
2. elaborarea planului de verificare la finalul analizei de risc;
3. prezentarea constatărilor și concluziilor verificării în raportul de verificare.

Rezultatele analizei strategice și alte informații colectate în timpul analizei strategice trebuie înregistrate de către verificator în documentația internă de verificare.

8.3.3-3 *Analiza riscului*

Verificatorul trebuie să efectueze o analiză de risc conform art. 12 din AVR și ar trebui luat în considerare Ghidul Comisiei Europene KGN II.2 Analiza de risc a verificatorului.

8.3.3-3-1 *Rezultatele și documentația pentru analiza riscului*

Evaluarea riscurilor implicate trebuie să furnizeze informații și date de intrare eficace pentru:

1. elaborarea planului de verificare după finalizarea analizei de risc;
2. evaluarea riscurilor pentru inexactități materiale și neconformități și dacă este posibil ca acest risc să aibă un efect material;
3. prezentarea constatărilor și concluziilor verificării în raportul de verificare.

Rezultatele analizei de risc și alte informații colectate în timpul analizei riscului trebuie înregistrate de către verificator în documentația internă de verificare.

Documentația analizei strategice și cea a analizei de risc pot fi combinate.

8.3.3-4 *Planul de verificare*

Pe baza analizei strategice de risc verificatorul trebuie să schițeze un plan de verificare care, suplimentar față de art. 13 din AVR, ar trebui să cuprindă:

1. o evaluare pentru a vedea dacă limitele instalației sau ale operatorului de aeronavă (surse de emisii, fluxuri de surse) și sistemele (evaluarea riscului și proceduri) sunt definite corect în planul de monitorizare aprobat;
2. o evaluare a conformării cu planul de monitorizare aprobat;
3. aspectele specifice ale monitorizării continue a emisiilor, unde este aplicabil.

Anexa B stabilește factorii care influențează dezvoltarea planului de verificare. În paragrafele de mai jos sunt detaliate suplimentar două elemente ale planului de verificare.

8.3.3-5 *Programul de verificare*

Programul de verificare servește ca mijloc de monitorizare și înregistrare a progresului activităților de verificare și a domeniului unor asemenea activități.

8.3.3-6 *Planul de eșantionare a datelor*

Planul de eșantionare a datelor este un document intern și parte a planului de verificare. Acesta constă în ceea ce implică verificarea: strategia de eșantionare a datelor precum și datele de încercare și testele ce vor fi efectuate pentru a evalua dacă datele din rapoartele de emisii sau din rapoartele de date tonă-kilometru nu conțin inexactități materiale. Punctul final al analizei strategice și analizei de risc reprezintă dezvoltarea unei strategii de eșantionare clare și corespunzătoare. Strategia de eșantionare a datelor se bazează pe eșantionarea diferitelor domenii și elemente din cadrul activităților individuale ale unui operator de instalații sau unui operator de aeronavă în concordanță cu:

1. prioritizarea domeniilor și datelor identificate în cadrul analizelor strategice și de risc;
2. seturile de date și asocierea cu planul de monitorizare;
3. aspecte cheie ale conformității cu planul de monitorizare aprobat;
4. optimizarea amplitudinii și profunzimii eșantionării pentru a oferi o asigurare rezonabilă;
5. suplimentar pentru activitățile unui operator de aeronavă – schimbările potențiale ale surselor de GES în perioada de raportare, cum ar fi aeronavă închiriată, vândută sau aeronavă nouă.

Asigurarea rezonabilă determină de asemenea profunzimea detaliilor pe care verificatorul le include în planul său de verificare pentru a evalua dacă raportul de emisii sau cel de date tonă-kilometru nu conține inexactități materiale. Verificatorul utilizează eșantionarea de date ca parte a verificării detaliate, iar aceasta trebuie:

1. să fie reprezentativă pentru întregul set de date, inclusiv sursele de date primare;
2. să includă verificări orizontale și/sau verticale de date efectuate de verificator;
3. să ia în considerare regimul de eșantionare al auditurilor din anii anteriori astfel încât peste un număr de cicluri de verificare toate fluxurile de date și fluxurile de surse sau surse de emisii să fie incluse în cadrul fondului de testare; și
4. să fie justificat și detaliat în planul de verificare.

8.3.3-7 *Vizita la sediu și evaluarea fluxurilor de surse și surselor de emisii*

În raport cu operatorii de aeronavă, verificările de completitudine trebuie să includă utilizarea datelor de trafic aerian, cum ar fi cele de la Eurocontrol. Ar

trebui avute în vedere Ghidul Comisiei, GD III și Ghidul Rapid asociat pentru Emițătorii cu Emisii Reduse.

8.3.3-8 Documentația planului de verificare

Planul de verificare, inclusiv modificările și justificările modificărilor din planul de verificare, trebuie să fie documentate în documentația internă de verificare și trebuie ulterior utilizată pe parcursul analizei procesului.

8.4 Validarea sau verificarea

Verificatorul trebuie să desfășoare următoarele activități în etapa de evaluare a verificării:

1. Analiza procesului (partea principală a procesului de verificare)
2. Finalizarea verificării și constatări.

Verificarea emisiilor GES și a datelor tonă-kilometru nu include conceptul de supraveghere continuă utilizat în certificarea sistemelor de management. A se vedea Anexa C, care reprezintă un ghid privind efortul de verificare depus de același verificator la verificări anuale repetate și echilibrul între activitățile pentru o instalație complexă și o instalație simplă sau un operator de aeronavă. A se avea în vedere că această anexă nu se referă la eșantionarea între operatori de instalații sau operatori de aeronave ci la eșantionare în cadrul activităților unei instalații sau ale unui operator de aeronavă și setul său de date.

8.4.1 Analiza procesului (parte principală a verificării)

Analiza procesului trebuie să se efectueze conform art. 14 - 20 din AVR. Ar trebui luat în considerare Ghidul Comisiei Europene, KGN II.3 Analiza procesului.

8.4.2 Vizite la fața locului

Cu excepția situației/condițiilor în care se poate renunța la vizita la fața sau dacă sunt aplicabile alte cerințe stabilite la art. 31 și 32 din AVR, verificarea trebuie efectuată la fața locului pentru a evalua sistemele de monitorizare inclusiv operarea contorilor, conducerea de interviuri și colectarea de informații și dovezi suficiente în conformitate cu art. 21 din AVR. Ar trebui avut în vedere Ghidul Comisiei Europene, KGN II.5 Vizite la fața locului în timpul verificării.

Deoarece toți operatorii de instalații sau de aeronavă trebuie să înainteze rapoartele lor de emisii sau de date tonă-kilometru verificate, până la 31 martie a anului următor sau mai devreme dacă Autoritatea Competentă solicită astfel, verificatorii ar trebui să își desfășoare activitatea pe tot parcursul anului pentru a evita presiunea privind finalizarea verificării și elaborarea raportului de verificare. Verificarea finală a datelor poate fi realizată numai atunci când toate datele sunt disponibile, ceea ce în mod normal ar fi cazul lunii ianuarie a anului următor. Totuși, verificarea datelor poate fi începută din momentul în care sunt disponibile câteva date. Analiza

strategică și analiza riscului furnizează date de intrare pentru planificarea verificării și vor fi menționate în planul de verificare.

Verificatorul poate decide între:

1. evaluare separată și în avans, în cazul în care planul de monitorizare aprobat a fost implementat corect de către operatorul de instalație sau de aeronavă și este actualizat fiind urmat de o verificare separată a datelor. Aceasta poate include un an până la data evaluării datelor urmată de o verificare după elaborarea raportului de emisii de la sfârșitul anului; sau
2. efectuarea unei verificări combinate (verificarea implementării planului de monitorizare în același timp cu verificarea datelor).

Această decizie trebuie să se bazeze pe o analiză a riscului, în care sunt luate în considerare rezultatele verificării de anul precedent și informațiile curente despre activitățile operatorului instalației sau de aeronavă.

8.4.3 Alte activități de verificare

Verificatorul poate utiliza controale la fața locului pentru a eșantiona înregistrări individuale și emisii pe parcursul perioadelor specifice de timp ale activităților. Pe parcursul analizei procesului, verificatorul ar trebui să colecteze înregistrări care formează o parte a unui istoric al auditului de dovezi obiective pentru a susține constatările.

Pentru instalații – eșantionarea datelor este permisă în cadrul înregistrărilor emisiilor de la fluxuri de surse individuale sau surse de emisii în cardul limitelor unei instalații și a planului de monitorizare aprobat. Toate celelalte abordări de eșantionare nu se extind unui set de date care acoperă câteva instalații, autorizații EU ETS (GES) sau locații. Un exercițiu individual de verificare este necesar în conformitate cu fiecare autorizație EU ETS (GES) și cu planul de monitorizare asociat.

Pentru operatori de aeronavă – eșantionarea datelor este permisă în cadrul înregistrărilor datelor privind emisiile sau datelor tonă-kilometru de la surse individuale de GES în cadrul limitei activităților unui operator de aeronavă și al planului de monitorizare aprobat. Un exercițiu de verificare individual este necesar în conformitate cu fiecare plan de monitorizare.

Eșantionarea datelor trebuie să fie în conformitate cu art. 20 din AVR. De asemenea, ar trebui luat în considerare Ghidul Comisiei Europene, KGN II.4 Eșantionare.

În al doilea angajament de verificare și în cele ulterioare, constatările de la angajamentele anterioare ar trebui luate în considerare pentru a crește sau descrește nivelul efortului de verificare permis surselor individuale sau datelor sau sistemului, a se vedea Anexa D.

Analiza procesului și documentația de lucru suport ar trebui să asigure că sunt identificate orice probleme care pot avea impact asupra:

1. pragului de semnificație;
2. unei decizii că există inexactități materiale și neconformități.

Oricare dintre inexactitățile materiale sau neconformitățile identificate trebuie să fie corectate de către operator. Aceste aspecte trebuie incluse în documentația internă de verificare în conformitate cu art. 22 din AVR. Dacă inexactitățile materiale și neconformitățile nu sunt corectate înainte de emiterea raportului de verificare, acestea trebuie menționate în raportul de verificare.

8.4.4 Finalizarea verificării și constatări

În vederea evaluării dacă riscul verificării este la un nivel acceptabil de scăzut pentru a obține o asigurare rezonabilă verificatorul ar trebui să reexamineze analiza de risc pentru a confirma dacă distribuția efortului de verificare a fost corespunzător și pentru a trage o concluzie asupra impacturilor pe care o poate avea asupra deciziei de verificare.

Analiza procesului este finalizată când au fost derulate toate activitățile menționate în planul de verificare și când au fost verificate finalizarea, eficacitatea și adecvarea acțiunii corective sau noilor informații.

Pentru elaborarea concluziei sale verificatorul trebuie să îndeplinească cerințele Directivei EU ETS, Anexa V punctul 11 și art. 27. Din AVR. De asemenea, ar trebui avut în vedere Ghidul Comisiei Europene, KGN II.6, Raport de verificare.

8.4.5 Inexactități materiale și neconformități

A se vedea Anexa E și Ghidurile Comisiei Europene EGD I, capitolul 3 și KGN II.3 pentru o explicare a ceea ce constituie o inexactitate și o neconformitate.

Când se raportează în timpul procesului de verificare, verificatorul trebuie să solicite și să permită operatorului să corecteze inexactitățile materiale și neconformitățile care pot fi rectificate. Aceasta ar trebui efectuată cât mai curând posibil astfel încât verificatorul să poată analiza modificările finale înainte de termenul pentru transmiterea raportului de verificare.

Inexactitățile și neconformitățile care sunt rezolvate până la momentul emiterii raportului de verificare, cel mai târziu înainte de termenul limită de transmitere a raportului de emisii sau a raportului tonă-kilometru, trebuie înregistrate și documentate în documentația internă de verificare.

Dacă inexactitățile sau neconformitățile nu pot fi sau nu sunt rectificate cel târziu până la termenul limită de transmitere a raportului de emisii sau a raportului tonă-kilometru, care este data la care se semnează raportul de verificare, verificatorul trebuie să evalueze dacă aceste inexactități sunt materiale sau constituie neconformități. Inexactitățile materiale sau neconformitățile din raportul de emisii sau pentru raportul de date tonă-kilometru al operatorilor de aeronavă trebuie să conducă la o opinie de

verificare din raportul de verificare că raportul de emisii sau raportul de date tonă-kilometru nu este satisfăcător, a se vedea AVR art. 27 (1)(b)-(d).

Notă: *Dacă operatorul nu a întreprins nicio acțiune, autoritatea competentă este responsabilă de orice sancțiune, și nu verificatorul.*

Verificatorul ar trebui să informeze operatorul cu regularitate asupra progresului verificării și asupra potențialului pentru orice inexactități materiale sau neconformități care pot conduce la o opinie de verificare nesatisfăcătoare.

8.4.6 Raportarea verificatorului

La finalul procesului de verificare verificatorul trebuie să pregătească:

- documentația internă de verificare; (AVR, art. 26; Ghidul Comisiei Europene EGD I Ghid explicativ general, Anexa II); și
- un raport de verificare adresat operatorului (AVR art. 27; Ghidul Comisiei Europene, KGN II.6 Raport de verificare și formatul cadru publicat de Comisia Europeană).

8.4.7 Raportul de verificare

În conformitate cu Anexa V a Directivei EU ETS și AVR, art. 27 un raport de emisii sau un raport de date tonă-kilometru poate fi verificat ca fiind satisfăcător atunci când datele din raportul de emisii sau din raportul de date tonă-kilometru nu conțin inexactități materiale.

8.5 Analiza și emiterea raportului de validare sau verificare

8.5.1 Analiza procesului

Procesul de analiză servește la patru funcții diferite:

1. funcția de analiză (căutare de erori tehnice sau omisiuni și contribuire cu opinia la care s-a ajuns, ceea ce solicită expertiză tehnică comparabilă cu cea a Auditorului principal EU ETS care este responsabil pentru raportul final de verificare);
2. un control final că verificatorul a acționat cu maximă responsabilitate și conștient de grija față de client, inclusiv asigurarea că domeniul activităților este în concordanță cu activitățile operatorului instalației sau operatorului de aeronavă, acorduri de control și cerințe de asigurare rezonabile;
3. un control final pentru a confirma dacă verificatorul a desfășurat verificarea în conformitate cu cerințele relevante (Directiva EU ETS, AVR, MRR, reglementările naționale, cerințe interne, cerințe de acreditare); și
4. funcția de corectare (pentru a corecta erori simple, inversări de numere, greșeli de redactare și omisiuni, asigurarea concordanței între raportul de emisii sau raportul de date tonă-kilometru și raportul de verificare).

Analiza ar trebui să se concentreze în special pe următoarele activități de verificare:

1. Desemnarea Auditorului principal EU ETS și/sau a echipei – inclusiv evaluarea competenței;
2. Evaluarea riscului de afaceri – în special decizia de a accepta angajamentul și justificarea pentru erioada de timp alocată;
3. Analiza strategică,
4. Analiza de risc;
5. Planul de verificare inclusiv eșantionarea de date unde este cazul și justificarea acestuia;
6. Evaluarea verificării (analiza procesului) inclusiv modificări ale activităților de verificare;
7. Finalizarea documentației interne de verificare și a raportului de verificare asigurând consecvența amândurora, inclusiv constatările și concluziile verificării;
8. Orice probleme ridicate de către verificator, în special acelea care interzic un raport de verificare satisfăcător;
9. Domeniile identificate pentru îmbunătățire și acțiuni ce urmează acestor recomandări;
10. Inexactități și neconformități care au fost corectate până la termenul limită de transmitere a rapoartelor de emisii sau rapoartelor tonă-kilometru (când se semnează raportul de verificare) au fost înregistrate în documentația internă de verificare și inexactitățile și neconformitățile care sunt nesoluționate după termenul limită au fost înregistrate în raportul de verificare.
11. Analiza oricăror inexactități și neconformități rămase necorectate și decizia privind materialitatea acestora asupra datelor raportate;
12. Justificarea pentru decizia de emitere a raportului de verificare sau de prezentare a opiniei de verificare că raportul de emisii sau raportul de date tonă-kilometru este fie verificat satisfăcător, verificat satisfăcător cu observații sau nesatisfăcător, a se vedea AVR art. 27.

8.5.2 Introducerea cifrei pentru valoarea emisiei în registru

În conformitate cu articolul 35 al Regulamentului privind registrul, verificatorul poate să introducă și/sau să aprobe intrările relevante în registrul EU ETS asociat emisiilor GES finale verificate pentru perioada în cauză și pentru activitățile relevante. Opțiunea de a introduce și/sau de a aproba intrarea depinde de modul în care aceasta a fost decisă de autoritatea competentă și implementată în legislația națională.

8.6 Înregistrări

Informațiile din documentația internă de verificare trebuie să cuprindă justificarea pentru judecățile verificatorului referitoare la decizia dacă o neconformitate sau o inexactitate are sau nu un efect material asupra datelor raportate și să demonstreze că procesul de verificare s-a derulat eficient. Documentația internă de verificare trebuie să furnizeze dovada pe care se bazează raportul de verificare, precum și baza pentru comentariile operatorului sau operatorului de aeronavă, referitoare la îmbunătățiri pentru monitorizarea performanței operatorului sau operatorului de aeronavă și raportarea emisiilor și a datelor tonă-kilometru.

Anexa II din Ghidul Comisiei Europene, EGD I, Ghid Explicativ AVR, descrie documentația minimă care ar trebui să facă parte din documentația internă de verificare.

8.7 Informații descoperite după emiterea declarației de validare sau verificare

Dacă raportul de verificare necesită revizie, datorită unor fapte identificate după verificare sau urmare a solicitării de către autoritatea competentă, verificatorul trebuie să implementeze procese pentru a emite un raport de verificare revizuit.

9. APELURI

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

10. RECLAMAȚII

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

11. VALIDĂRI SAU VERIFICĂRI SPECIALE

Nu sunt cerințe suplimentare sau ghiduri.

12. SISTEM DE MANAGEMENT

Sistemul de management trebuie să asigure îndeplinirea cerințelor specifice din AVR. La stabilirea, menținerea și îmbunătățirea sistemului de management ar trebui avute în vedere ghidurile Comisiei.

Un nivel de implementare similar cerințelor din EN ISO/CEI 17021, clauza 10.3 ar putea fi considerată suficientă pentru elementele generale ale sistemului de management.

Auditul intern al verificatorului ar trebui să urmărească îndrumările din EN ISO 19011.

Verificatorul trebuie să stabilească proceduri pentru a furniza organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul, informațiile cerute de art. 76 din AVR. Informațiile ar trebui furnizate cu ajutorul template-urilor/formatelor cadru puse la dispoziție de către Comisie, a se vedea Ghidul Comisiei Europene KNG II.10 Schimb de informații.

ANEXA A - IMPARȚIALITATE ȘI INDEPENDENȚĂ (NORMATIVĂ)

Verificatorul trebuie să asigure că activitățile altor organisme nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea și imparțialitatea verificării sale. Verificatorul trebuie să evite orice situație care ar crea un conflict de interese rezultat din activitatea oricărui alt organism. Acesta nu trebuie să furnizeze alte servicii de consultață sau de asistență tehnică acolo unde dependența financiară ar putea compromite imparțialitatea activității de verificare.

Consultanța sau asistența tehnică și verificarea nu trebuie comercializate împreună. Organismul consultant sau de asistență tehnică nu trebuie să declare sau să insinueze că verificarea ar fi mai simplă, mai ușoară, mai rapidă sau mai puțin costisitoare dacă se apelează la un anumit verificator. Activitățile verificatorului nu trebuie să fie comercializate ca fiind legate de activitățile unei organizații care furnizează consultanță, tehnologie sau orice asistență tehnică referitoare la GES.

Întregul personal de la verificare, fie intern sau extern, sau comitete, care ar putea influența activitățile de verificare, trebuie să acționeze imparțial și nu trebuie să permită ca presiuni comerciale, financiare sau alte presiuni să compromită imparțialitatea. Verificatorul trebuie să aibă reguli oficiale și/sau condiții contractuale pentru a asigura că fiecare membru al echipei acționează într-o manieră imparțială.

Verificatorii trebuie să utilizeze aceste informații ca date de intrare pentru identificarea amenințărilor legate de imparțialitate ridicate de activitățile unui asemenea personal sau de către organizațiile care îi angajează.

Anexa B, informativă, la standardul EN ISO 14065 indică potențialele riscuri și garanțiile pentru imparțialitate. În cadrul EU ETS acestea sunt considerate ghiduri cu același statut ca și ghidul EA-6/03. Expresia "ar putea" așa cum este utilizată în Anexa B este echivalentă cu "ar trebui" din acest Ghid.

ANEXA B - PLAN DE VERIFICARE – DETALII (NORMATIVĂ)

Dacă este relevant, următorii trei factori au o influență majoră asupra planului de verificare:

Sistemele informaționale computerizate

Dacă verificarea datelor se realizează prin intermediul unui sistem informațional computerizat, verificatorul ar trebui să ia în considerare următoarele:

1. Riscurile inerente ale operatorului privind completitudinea, concordanța, încrederea și exactitatea datelor raportate de la defecțiuni efective sau potențiale ale sistemului informațional computerizat (de ex. defecțiuni în sistemul computerizat au ca rezultat o lipsă în colectarea datelor de la un echipament automat de monitorizare în perioada de defecțiune a sistemului).
2. Erori potențiale în scrierea soft-ului/codurilor sau în criptare care pot conduce la inexactități sau la inexactități materiale în datele raportate (de ex. introducerea manuală a unei funcții în foaia de calcul sau o eroare fundamentală de cod la nivel înalt care conduce la un ansamblu incorect de cifre sau la factori de emisie/factori de conversie incorecți).
3. Erori umane în sistemul informatic computerizat (de ex. suprascrierea unei foi de calcul ce conține datele lunii anterioare cu datele lunii curente înainte de a salva datele).
4. Acolo unde sistemul informatic computerizat este un soft comandat (nestandardizat) poate fi necesară includerea în echipa de verificare a unui specialist în tehnologia informației/ inginerie software.
5. Mediul predominant al securității informațiilor în cadrul căruia sunt administrate datele – încălcări ale securității informației pot conduce la eșec sau la creșterea riscului în asamblarea, transferul, procesarea, analiza, asocierea (sau disocierea) și stocarea raportărilor de date. Defecțiuni în ceea ce privește securitatea informațiilor pot de asemenea să apară din proceduri neadecvate de salvare a datelor.
6. Utilizarea adecvată a formulei de calcul și controlul accesului, posibilitatea recuperării datelor, planificarea și securizarea continuă în raport cu tehnologia informației.

Mediul de control al operatorului instalației sau operatorului de aeronavă:

Verificatorii ar trebui să obțină înțelegerea suficientă a mediului de control și a sistemului de control pentru a evalua conștientizarea managementului și acțiunile privind controalele interne și importanța acestora în generarea și raportarea emisiilor sau datelor tonă-kilometru și conformitatea cu autorizația, acolo unde este aplicabil, și cu cerințele planului de monitorizare.

Atunci când se planifică verificarea, verificatorii ar trebui să pună întrebări managementului pentru a obține înțelegerea:

1. evaluării riscurilor inerente și de control ale operatorului, inexactităților din raportul anual de emisii sau din raportul de date tonă-kilometru și neconformitățile față de planul de monitorizare aprobat și neconformarea față de MRR;
2. managementului sistemelor de control intern și de contabilitate, precum și alte activități de control la care se face referire în MRR și în planul de monitorizare aprobat, pe care operatorul sau operatorul de aeronavă l-a pus în aplicare pentru a aborda asemenea riscuri inerente și de control;
3. managementului privind implementarea și întreținerea sistemelor de control intern și contabil, precum și alte activități de control la care se face referire în MRR și în planul de monitorizare aprobat pentru a preveni și a detecta erori;
4. dacă managementul a descoperit orice inexactități și neconformități.

Utilizând tehnici cum ar fi ancheta, observarea, inspecția și procedurile analitice, împreună cu experiența anterioară, verificatorul obține o înțelegere suficientă privind mediul de control al operatorului instalației sau operatorului de aeronavă pentru a permite dezvoltarea și implementarea planului de verificare. Verificatorul dobândește înțelegere pentru operatorul instalației sau operatorul de aeronavă privind:

1. structura afacerii;
2. procesele desfășurate;
3. politicile și practicile de personal;
4. comunicarea informațiilor;
5. sisteme informatice computerizate.

Pentru a putea dezvolta și implementa planul de verificare, verificatorul ar trebui să aibă o înțelegere a sistemelor de control ale operatorului instalației sau operatorului de aeronavă și ar trebui să evalueze dacă sistemele de control și activitățile asociate stabilite în planul de monitorizare aprobat au fost implementate corect și funcționează corespunzător în legătură cu fluxurile de date și cu generarea datelor referitoare la emisii sau datele tonă-kilometru.

Nici operatorul, operatorul de aeronavă sau verificatorul nu ar trebui să presupună că adaptarea și implementarea unor astfel de sisteme pot, prin ele însele, să minimizeze diversele riscuri asociate verificării EU ETS. Totuși, acolo unde operatorul instalației sau operatorul de aeronavă a implementat un sistem de management de mediu cum ar fi EN ISO 14001, EMAS sau un alt sistem echivalent, aceasta poate simplifica colectarea materialului pentru verificarea EU ETS, cu condiția ca sistemul de

management să abordeze toate aspectele asociate sistemului de date și sistemului informatic pentru EU ETS. Adaptarea și implementarea sistemului de management poate ajuta la îmbunătățirea precum și la recunoașterea managementului, implementarea și îmbunătățirile continue ale activităților solicitate pentru a susține autorizația EU ETS, MRR și alte cerințe suport pentru EU ETS.

Verificatorul trebuie să abordeze procedurile necesare pentru monitorizarea și raportarea gazelor cu efect de seră și aplicarea corectă a acestor proceduri, așa cum sunt identificate în planul de monitorizare aprobat, în cadrul activităților operatorului instalației sau operatorului de aeronavă. Având în vedere mediul de control și sistemul de control, planul de verificare trebuie să acopere cerințele stabilite la art. 13 din AVR.

Conformitatea implementării planului de monitorizare aprobat

Verificatorul trebuie să controleze și să confirme implementarea corectă a planului de monitorizare aprobat și autorizației GES asociate, unde este aplicabil, inclusiv aplicarea corectă a metodologiei de monitorizare.

De aceea, verificatorul ar trebui să definească planul de verificare pentru a include:

- 1) foi de calcul și metode de calcul pentru a asigura că acestea sunt exacte și transparente și că urmăresc metodologia definită în planul de monitorizare aprobat;
- 2) sursa de date externe cum ar fi factori de emisie și factori de oxidare pentru a asigura că aceștia sunt corecți și că se aplică corect;
- 3) tipul de măsurare pe care se bazează colectarea datelor și dacă aparatul de măsură:
 - i. a fost inclus în planul de monitorizare aprobat;
 - ii. este conform cerințelor (inclusiv incertitudinea) specificate în planul de monitorizare aprobat;
 - iii. are etalonarea actuală validă pentru a fi în conformitate cu procedurile operatorilor privind asigurarea calității echipamentului de măsurare și tehnologia informatică utilizată (dacă este aplicabil). În cazul în care componentele echipamentului de măsurare nu pot fi etalonate, iar autoritatea competentă a aprobat activități de control alternative care au fost detaliate în planul de monitorizare, aceasta ar trebui de asemenea verificat de către verificator;
- 4) exactitatea și aplicabilitatea activităților de procesare aplicate fluxurilor de date primare înainte ca acestea să fie stocate intermediar și procesate pentru a fi prezentate în raportul de emisii sau raportul tonă-kilometru;

- 5) orice modificări în întreținerea echipamentului și regimurile de etalonare care pot avea un efect material asupra datelor raportate și a rapoartelor de emisii și dacă acestea au un impact asupra conformității cu planul de monitorizare aprobat;
- 6) documentația structurii și limitelor legale și operaționale ale operatorului instalației sau operatorului de aeronavă, inclusiv aspecte de proprietate, fuziuni și achiziții, externalizare, controlul managementului predominant (depășirea emisiilor GES sau îndepărtarea acestora) și cerințele contractuale și modul în care se realizează corelarea acestora cu domeniul planului de monitorizare aprobat, datele raportate și rapoartele de emisii.

ANEXA C - EFORTUL DE VERIFICARE LA VERIFICĂRI REPETATE (INFORMATIVĂ)

Se aplică aceleași activități de verificare pentru fiecare operator de instalație sau operator de aeronavă?

Fiecare operator de instalație sau de aeronavă trebuie să-și monitorizeze emisiile GES pe baza planului de monitorizare aprobat. Planul de monitorizare aprobat este specific fiecărui operator de instalație sau operator de aeronavă și trebuie modificat în funcție de necesități, pentru a reflecta schimbarea circumstanțelor în conformitate cu art. 14 din MRR.

Pentru a preîntâmpina ca operatorii de instalații relativ simple sau operatorii de aeronavă să fie supuși unui plan de verificare care este prea riguros, au fost cuprinse două prevederi în acest document:

1. Verificatorul trebuie să verifice dacă planul de monitorizare aprobat a fost aplicat pentru elaborarea raportului de emisii sau a raportului de date tonă-kilometru. Operatorii de instalații relativ simple sau operatorii de aeronave relativ simple vor avea un plan de monitorizare mai simplificat decât operatorii de instalații complexe sau operatorii de aeronave complexe, fapt ce are ca rezultat un proces de verificare mai simplu.
2. Verificatorul trebuie să stabilească un plan de verificare pentru fiecare operator de instalație sau operator de aeronavă. Acest plan de verificare este elaborat pe baza analizei strategice și a analizei riscului. Astfel, procesul de verificare va fi adecvat circumstanțelor specifice ce se aplică operatorului de instalație sau operatorului de aeronavă și se va efectua într-o manieră eficientă și eficace.

Se aplică aceleași activități de verificare în ani succesivi?

Procesele de verificare din cadrul aceleiași instalații sau pentru același operator de aeronavă vor varia de la an la an în funcție de factori precum:

1. Modificări ale planului de monitorizare aprobat;
2. Modificări ale instalației sau privind operatorul de aeronavă dacă sunt asociate surselor de emisii ale acestuia, fluxurilor de surse sau sistemului de gestiune a datelor. Aceasta ar include modificări de personal;
3. Întărirea sau slăbirea sistemului de gestiune a datelor și alte activități de control ce vor fi implementate în conformitate cu art. 57 & 58 din MRR;
4. Constatări din ani precedenți.

Pentru a evita dublarea activității între ani, au fost incluse în acest document următoarele prevederi. Acestea sunt aplicabile numai atunci când același

verificator desfășoară evaluarea de verificare pentru același operator de instalație sau operator de aeronavă în aceeași Perioadă de Comercializare:

- a. atât pentru analiza strategică cât și pentru analiza de risc, atenția anului următor ar trebui să se concentreze pe schimbări și dezvoltări. Aceasta va depinde de schimbări și de impactul acestora. Poate deveni necesar ca analiza strategică și de risc să se repete în totalitate pe măsură ce apar schimbări. Verificatorul ar trebui să evalueze și să justifice dacă analiza strategică și analiza de risc de anul trecut se aplică încă sau va fi necesară amendarea acestora pe baza noilor circumstanțe.
- b. Verificatorul va stabili un plan de verificare pentru fiecare an. Acest plan de verificare este elaborat pe baza analizei strategice și de risc revizuite și modificate. Astfel procesul de verificare va fi adecvat circumstanțelor specifice care se aplică aceluși operator de instalație sau operator de aeronavă și se va desfășura într-o manieră eficientă și eficace.
- c. Verificatorul va lua în considerare dovezi documentate și procese asociate:
 - a. întăririi sistemului de gestionare a datelor și a altor activități de control ce vor fi implementate în conformitate cu art. 57 & 58 din MRR;
 - b. dovezi pozitive că nu au apărut modificări.

Acestea pot reduce mărimea eșantionului și în acest caz justificarea pentru aceste modificări ar trebui documentată clar pentru a facilita analiza internă și externă.

Ce se întâmplă dacă verificarea este efectuată de un verificator nou – preluare?

În cazurile în care contractul de verificare este preluat în timpul Perioadei de Comercializare, considerațiile listate mai sus nu se aplică. Noul verificator trebuie să efectueze verificarea ca și când este prima verificare.

ANEXA D - FACTORII DE LUAT ÎN CONSIDERARE PENTRU ALOCAREA TIMPULUI ȘI EȘANTIONAREA DATELOR (NORMATIVĂ)

Verificatorul trebuie să ia în considerare următorii factori în determinarea alocării timpului. Aceiași factori trebuie să se aplice cel puțin la determinarea mărimii eșantionului datelor.

Cel puțin următorii factori trebuie să fie luați în considerare:

1. complexitatea activităților operatorului instalației sau operatorului de aeronavă;
2. planul de monitorizare aprobat și complexitatea acestuia;
3. tipurile și numărul de surse GHG/GES și fluxurile de surse;
4. numărul parametrilor de date;
5. mărimea întregului set de date și cantitatea de date de verificat, inclusiv datele care nu au fost procesate pentru utilizare (și întoarcerea la asemenea date);
6. exactitatea procedurilor pentru gestionarea și stocarea datelor, valabilitatea mărimii eșantionului și dacă datele privind emisiile lipsesc datorită defecțiunii echipamentului sau a disfuncționalităților;
7. sistemul contabil și complexitatea sa;
8. exactitatea și caracterul complet al achizițiilor de date și activitățile de manipulare;
9. robustețea activităților de control ca parte a sistemului de control care sunt implementate pentru a diminua riscurile inerente și de control identificate în evaluarea riscului ce urmează a fi efectuată de operator;
10. amploarea eșantionării bazată pe materialitate, asigurare rezonabilă, risc inerent, risc de control și risc de detecție;
11. competența personalului de verificare și modul în care aceștia vor fi utilizați în timpul angajamentului de verificare;
12. transparența sistemului de control și numărul situațiilor în care oamenii trebuie să gestioneze datele;
13. cultura organizațională asociată managementului și aderării la procedurile interne și corecțiile acestora;
14. limba relevantă pentru verificare, necesitatea de a utiliza un interpret;
15. validarea interfețelor gestionate de computer și a sistemelor asociate datelor;
16. păstrarea înregistrărilor;
17. verificarea internă și validarea datelor (controale orizontale și verticale);

18. dacă factorii de calcul (factori de emisie, putere calorică netă, factor de oxidare etc.) sunt determinați de către operator sau de către terțe părți (furnizori, laboratoare externe acreditate/ neacreditate), sau dacă aceștia se bazează pe valoare implicită.

Pentru instalații, trebuie luați în considerare următorii factori suplimentari:

1. aplicarea unei metode de calcul sau a unei metode de măsurare (sau o combinație a celor două) pentru determinarea emisiilor GHG/GES;
2. tipurile și numărul de surse de emisii acolo unde se aplică metode continue de măsurare;
3. modul în care se determină cantitatea fluxului de surse (evaluare prin intermediul modificărilor de stoc sau măsurarea directă a cantității utilizate), măsurarea de către operator sau încredere în datele furnizorului;
4. dacă instalația aplică o abordare de rezervă, o evaluare a actualizării anuale a analizei de incertitudine care este parte a verificării în conformitate cu art. 22 din MRR;
5. modul în care au fost determinate emisiile EU ETS, prin măsurarea continuă a emisiilor dacă este aplicabil, inclusiv standarde aplicabile, principiul de măsurare și parametrii utilizați;
6. aplicarea EN 14181 și a altor cerințe de etalonare în cazul CEMS.

Pentru aviație, trebuie luați în considerare următorii factori suplimentari:

1. caracterul complet al surselor GES;
2. dacă operatorul de aeronavă are vreo lipsă în date;
3. caracterul complet/gradul de completitudine al datelor referitoare la zbor, emisii și date tonă-kilometru;
4. complexitatea datelor pentru masă și bilanț;
5. complexitatea datelor pentru consumul de combustibil și combustibilul achiziționat;
6. disponibilitatea surselor externe de date care să susțină cele de mai sus.

ANEXA E – INEXACTITĂȚI ȘI NECONFORMITĂȚI (INFORMATIVĂ)

Inexactități și Neconformități

Inexactitățile sunt asociate tuturor informațiilor pe care un operator trebuie să le prezinte în raportul anual de emisii sau în raportul de date tonă-kilometru.

Întrucât neconformitățile pot avea un efect asupra valorilor totale din rapoarte, neconformitățile ar putea să se suprapună cu inexactități indiferent dacă au sau nu un efect material. O neconformitate nu este dependentă de pragul de semnificație.

O inexactitate materială există cel puțin dacă au fost depășite pragurile de semnificație, definite în art. 23 din AVR.

Inexactitățile materiale nu sunt asociate exclusiv pragurilor de semnificație. În anumite cazuri inexactitățile sub pragurile de semnificație pot fi privite ca inexactități materiale, pentru că acestea ar putea schimba raționamentul autorității competente. În cazurile în care aceasta conduce sistematic la o subestimare a emisiilor sau la o supraestimare a datelor tonă-kilometru, chiar și asemenea erori mici pot fi considerate materiale. Dacă un operator sau un operator de aeronavă refuză să corecteze erorile care pot fi detectate și corectate, un verificator va furniza o opinie de verificare conform căreia raportul de emisii sau raportul de date tonă-kilometru nu este verificat ca fiind satisfăcător, a se vedea art. 27 din AVR.

Evaluarea faptului că o inexactitate sau o neconformitate are sau nu implicare materială este dependentă de circumstanțe. Este dificil să se determine cu anticipație ce constituie o neconformitate care are impact asupra datelor raportate și conduc la o inexactitate materială.

În funcție de circumstanțe, neconformitățile ar putea fi:

1. etalonare incorectă /eșec de a efectua etalonarea sau întreținerea care ar avea un impact asupra datelor de emisii;
2. eșec în aplicarea de corecții și acțiuni corective atunci când echipamentul nu funcționează în mod corespunzător;
3. neefectuare a unei actualizări a analizei de incertitudine asociată abordării de rezervă;
4. eșec în instalarea, la timp, a unui instrument de măsură corespunzător;
5. eșec în utilizarea formulelor de calcul corecte;
6. eșec în includerea surselor, fluxurilor și zborurilor;
7. eșec în utilizarea unui laborator acreditat așa cum este specificat în planul de monitorizare aprobat;
8. eșantionare nereprezentativă pentru analize.

Factori care pot determina dacă o inexactitate sau o neconformitate are un efect material:

1. o inexactitate depășește pragul de semnificație;
2. grupul de inexactități depășește pragul de semnificație;
3. dacă neconformitatea sau inexactitatea poate fi rectificată. Dacă neconformitățile sau inexactitățile nu pot fi rectificate într-un interval scurt sau nu pot fi rectificate deloc, un verificator ar putea considera aceasta ca o neconformitate sau o inexactitate materială în special dacă aceasta are un impact asupra datelor de emisii sau a datelor tonă-kilometru;
4. posibilitatea reparației însoțită de impact asupra datelor de emisii sau a datelor tonă-kilometru;
5. durata de existență a acelei inexactități sau neconformități: de ex. o neconformitate în asigurarea calității și în procedurile de control nu a fost încă abordată de câțiva ani de către operator și de aceea s-a dezvoltat într-o inexactitate sau o neconformitate care nu mai este acceptabilă pentru verificator din moment ce aceasta ar putea de exemplu afecta datele de emisii sau datele tonă-kilometru.

Responsabilitățile verificatorului privind inexactitățile și neconformitățile

Atunci când se verifică raportul de emisii sau raportul de date tonă-kilometru verificatorul trebuie să considere planul de monitorizare aprobat ca punct de plecare și trebuie să vadă dacă există un act sau o omisiune a unui act contrar planului de monitorizare aprobat.

Totuși sarcina principală a verificatorului este de a verifica dacă datele din raportul de emisii sau din raportul de date tonă-kilometru sunt corecte. Aceasta rezultă din art. 7 din AVR, conform căruia obiectivul verificării este de a garanta că emisiile au fost monitorizate în conformitate cu MRR și că vor fi raportate date privind emisiile sigure și corecte conform Articolului 14(3) al Directivei EU ETS.

Conform AVR verificatorul are următoarele responsabilități cu privire la inexactități și neconformități:

1. Verificatorul trebuie să verifice dacă datele din rapoarte au fost determinate ca fiind conforme cu autorizația EU ETS, acolo unde este aplicabil, și cu planul de monitorizare aprobat. Omisiunile, interpretările greșite și erorile din rapoarte trebuie considerate ca inexactități. Când un verificator a identificat orice neconformitate cu MRR, aceasta trebuie menționată în raportul de verificare;
2. Verificatorul trebuie să determine inexactitățile și neconformitățile evaluând dacă planul de monitorizare a fost implementat să susțină determinarea neconformităților și să vadă dacă planul de monitorizare este actualizat. Acestea ar putea fi de exemplu:
 - a. neimplementarea procedurilor pentru activitățile specifice de control (de ex. proceduri externalizate);

- b. neetalonarea echipamentului de măsurare.
3. Verificatorul trebuie să identifice dacă există un act sau o omisiune a unui act contrar planului de monitorizare aprobat și să identifice acest lucru ca o neconformitate indiferent dacă are sau nu un efect material. Acestea ar putea privi de exemplu:
- a. metodologia de monitorizare utilizată de operator nu este conformă cu metodologia de monitorizare aprobată prin planul de monitorizare;
 - b. implementarea incorectă a activităților specifice de control.
4. Dacă verificatorul găsește o situație care nu este conformă cu MRR și care nu a fost descrisă în planul de monitorizare aprobat, operatorul trebuie să fie informat și să i se recomande să conformeze acea situație cu MRR. Aceasta ar putea fi efectuată prin raportarea operatorului către Autoritatea Competentă și ar constitui informația pe baza căreia operatorul poate acționa pentru a-și îmbunătăți monitorizarea și raportarea datelor de emisii sau a datelor tonă-kilometru în viitor. Orice neconformitate față de MRR identificată de verificator trebuie să fie inclusă în raportul de verificare. Mai mult, verificatorul trebuie să facă recomandări dacă verificatorul a identificat orice domeniu de îmbunătățire în conformitate cu art. 30 din AVR. Exemple ale unor astfel de recomandări se referă la:
- a. actualizarea planului de monitorizare ca rezultat al posibilei îmbunătățiri la nivelul aprobat;
 - b. frecvența ridicată a etalonării echipamentului de măsurare.

ANEXA F - REFERINȚE (INFORMATIVĂ)

EN ISO 14065:2013 (ISO 14065:2013)

Gaze cu efect de seră - Cerințe pentru organismele de validare și verificare pentru utilizarea în acreditare sau în alte forme de recunoaștere

EN ISO 14064-3:2012 (ISO 14064-3:2006 Gaze cu efect de seră - Partea 3: Specificații și ghid pentru validarea și verificarea declarațiilor referitoare la gaze cu efect de seră

ISO 14066:2011 Gaze cu efect de seră – Cerințe privind competența echipelor de validare și echipelor de verificare pentru gaze cu efect de seră

IAF MD 6:2009 Document obligatoriu pentru aplicarea ISO 14065:2007

EN ISO/CEI 17021:2011 – Evaluarea conformității – Cerințe pentru organisme care efectuează audit și certificare ale sistemelor de management

EN ISO 9001:2008 Sisteme de management al calității - Cerințe (ISO 9001:2008)

EN ISO 14001:2004 Sisteme de management de mediu – Specificații și ghid de utilizare (ISO 14001:2004)

Regulamentul (EC) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS)

EN ISO 19011:2011 Ghid pentru auditarea sistemelor de management al calității și/sau de mediu (ISO 19011:2011)

EN 14181:2004

Emisii de la surse fixe. Asigurarea calității sistemelor automate de măsurare

ISO 14956:2002

Calitatea aerului - Evaluarea aplicabilității unei proceduri de măsurare prin comparare cu o incertitudine de măsurare cerută

Regulamentul (UE) nr. 600/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Documente Ghid elaborate de Comisie:

- EGD I – Ghid explicativ AVR
- MRR 1 Ghid general pentru instalații
- GD III Ghid pentru verificare în sectorul aviație

Note cheie de orientare (KGN)

- KGN II.1 Domeniul de verificare
- KGN II.2 Analiza de risc a verificatorilor
- KGN II.3 Analiza procesului
- KGN II.4 Eșantionare
- KGN II.5 Vizite pe amplasament în cursul verificării
- KGN II.6 Raport de verificare
- KGN II.7 Competența verificatorilor
- KGN II.8 Corespondența între AVR și EN ISO 14065
- KGN II.9 Corespondența între AVR și EN ISO /CEI 17011
- KGN II.10 Schimbul de informații